

“แนวสร้างแรงบันดาลใจ”*

Way to Find Inspiration

บัณฑิต อึ้งรังสี (Bundit Ungrangsee)**

MY STORY

บัณฑิต อึ้งรังสี วาทยกรชาวไทยที่ได้รับการยอมรับจากนานาชาติว่าเป็นวาทยกรรุ่นใหม่ที่สำคัญคนหนึ่งของโลก จากการที่เขาได้รับรางวัลการแข่งขันวาทยกรระดับนานาชาติหลายครั้ง เช่น ที่ประเทศฝรั่งเศส (Besancon Competition) ในปี พ.ศ. 2540 ที่ประเทศโปรตุเกส (รางวัลชนะเลิศ) ในปี พ.ศ. 2542 ที่ประเทศฮังการี ในปี พ.ศ. 2545 และล่าสุดที่ คาร์เนกีฮอลล์ (Carnegie Hall) มหานครนิวยอร์ก ประเทศสหรัฐอเมริกา ในปี 2545 ในการแข่งขัน Maazel-Vilar International Conducting Competition ซึ่งเป็นการแข่งขันวาทยกรที่สำคัญที่สุดในโลก โดยเป็นผู้ชนะเลิศจากผู้แข่งขัน 362 คน ทั่วโลก จากการตัดสินของคณะกรรมการที่มีชื่อเสียงของโลก เช่น Lorin Maazel, Kyung-Wha Chung, Glenn Dicterow, Krzysztof Penderecki ฯลฯ

บัณฑิต อึ้งรังสี เกิดที่จังหวัดสงขลาในครอบครัวที่ค่อนข้างยากจน พออายุ 13 ปี ก็เริ่มหลงใหลในเสียงดนตรี โดยเริ่มเล่นกีตาร์คลาสสิก มีความฝันอยากเป็นนักดนตรีแบบ The Beatles และเริ่มคิดอยากจะเป็นอะไรระดับโลกสักอย่างหนึ่ง แต่มองไม่เห็นทางเลยว่าเป็นฐานะนักดนตรีส่วนใหญ่แล้วคนเอเชียไประดับโลกไม่ค่อยได้ “วันหนึ่งตอนผมอายุ 18 ปี มีวงออร์เคสตรา (orchestra) มาจากเมืองนอกชื่อ มิวนิค ฟิลาฮาร์โมนิก

* เรียบเรียงจากการบรรยายพิเศษเรื่อง “แนวสร้างแรงบันดาลใจ” โดย คุณบัณฑิต อึ้งรังสี วันเสาร์ ที่ 22 มีนาคม 2557 เวลา 09.00 – 12.00 น. ห้องประชุม พล.ต.อ.เผ่า ศารัตนอาคารสุนทร – อารยา อรุณานนท์ชัย

** วาทยกรชาวไทยที่มีชื่อเสียงในระดับนานาชาติ เป็นผู้ชนะเลิศ “ร่วม”การแข่งขัน มาร์เชล วิล่า ซึ่งเป็นการแข่งขัน อำนวยเพลงรายการใหญ่ ที่ คาร์เนกีฮอลล์ นิวยอร์ก สหรัฐอเมริกา เมื่อ พ.ศ. 2545

เป็นวงที่ตั้งระดับโลก พอได้มีโอกาสไปดูคอนเสิร์ต ผมเห็นนักดนตรีนั่งอยู่เต็มเวที แล้วทุกคนก็เจียบพอถึงเวลาก็มี conductor เดินขึ้นมาอย่างสง่าผ่าเผย แล้วนักดนตรีทั้งวงก็ยืนขึ้นให้เกียรติเขา ทุกคนก็ตบมือกันใหญ่ ซึ่งคนคนนั้นเป็นคนเอเชียชื่อ สุบิน เมธา ตอนนั้นผมรู้สึกว่าเขาดีมาก อยากมีคนตบมือให้เราทุกวันแถมยังเอาตัวคันชักมาให้เราใช้อีก ซึ่งมันน่าจะเป็นเรื่องที่ดี ก็เลยคิดว่าสิ่งนี้น่าจะใช้แล้ว พร้อมกับเริ่มเชื่อว่ามีคนเอเชียที่สามารถดังไกลในระดับโลกได้ แสดงว่าโอกาสเป็นไปได้ก็มี พอวันนั้นที่เปลี่ยนความเชื่อก็ทำให้เกิดการกระทำตามมา และเกิดภาพในจินตนาการว่าทำไมไม่มีคนไทยยืนคุมวงฝรั่ง และคิดว่าถ้าอยู่เมืองไทยด้วยการหาเงินทางด้านดนตรีต้องอดตายแน่ๆ ผมจะต้องไปเริ่มที่เมืองนอก และฝึกการตั้งเป้าหมาย โดยเริ่มจากตั้งเป้าหมายจากการเรียน คือ ต้องสอบเข้าให้ติดในอันดับที่สิบเพื่อให้ได้ทุน และก็ตั้งเป้าว่าต้องได้ทุน 1 ใน 10 ให้ได้ ปรากฏว่าได้อันดับที่ 9 ซึ่งจริงๆ แล้วถ้าไม่ตั้งเป้าก็ไม่ได้ **พอมีการตั้งเป้า จิตของเราจะมีการโฟกัส เมื่อไหร่ที่คุณให้การโฟกัสกับสิ่งใด มันจะพยายามหาเหตุการณ์ต่างๆ เข้ามาช่วยเสริมให้คุณประสบความสำเร็จให้ได้** เมื่อสำเร็จแล้วคุณก็จะมีประสบการณ์ แล้วจะกล้าตั้งเป้าใหญ่ๆ แล้วก็จะมีคนประเภทหนึ่งที่มาจุดคุณด้วยคำพูดที่ว่า “โลก” มันไม่ใช่ความโลก แต่มันคือการเติบโต เมื่อเติบโตก็จะเกิดการเฟื่องฟู เพราะฉะนั้นคุณต้องมีวิจาร์ณญาณเป็นของตัวเอง และล้อมรอบตัวคุณด้วย **คนดี คนเก่ง และคนก้าวหน้า** คบคนที่ยกคุณขึ้นไปต่อได้ ไม่เช่นนั้นคุณจะถูกสกัดกั้นด้วยคำพูดที่มีตรรกะและหลักคิดที่แปลกๆ เพราะถ้าคุณยังไม่แข่งพอคุณอาจจะหลงเชื่อเขา ก็เหมือนกับการที่เราจะบินก็มีคนมาเกาะขา คุณต้องมีหลักคิดที่ว่า เราทำเพื่อต้องการให้เก่งและดีขึ้นเพื่อที่เราต้องการมีความสุขเพราะ**มนุษย์จะมีความสุขได้ก็ต่อเมื่อเก่งขึ้น ดีขึ้น** แต่ส่วนใหญ่คนที่ว่าคนอื่นโลกมักจะไม่ทำอะไรนอกจากนั่งวิจารณ์คนอื่น **เป้าหมายต่อไปที่เราใจผมก็คือ** ผมจะต้องเป็น conductor ที่ดังและลงปกนิตยสารที่มีชื่อเสียงระดับโลกให้ได้ ในหนทางเล็กๆ นั้นเราสามารถทำชื่อเสียงให้ประเทศไทยได้ เราสามารถบอกคนในโลกได้ว่าคนไทยก็มีคนเก่ง คนไทยทำได้ หลังจากวันนั้นผมก็ตั้งเป้าว่า**อยากมีอิทธิพล**

ในทางดีต่อประเทศตัวเอง อยากเอาชื่อไปสร้างแบรนด์ให้โลกรู้ว่า **ประเทศนี้มีแต่คนเก่ง** หลังจากนั้นไม่นานผมก็ลงปกนิตยสาร Los Angeles Times ได้ตอนผมอายุแค่ 25 ปี ซึ่งถือว่าเป็นหนังสือพิมพ์ที่มีอิทธิพลที่สุดอันหนึ่งของอเมริกา ต่อจากนั้นก็ตามมาด้วย New York Times ซึ่งเป็นหนังสือพิมพ์ที่ทรงอิทธิพลที่สุดของอเมริกาซึ่งผมได้ขึ้นหน้าปก และตามมาด้วยอีกหลายฉบับ นอกจากในเมืองนอกแล้ว ในเมืองไทยผมก็ตั้งเป้าอยากมีชื่อเสียงในประเทศไทย แต่ในประเทศไทยเรื่อง conductor ยังดูเป็นเรื่องที่ห่างไกลคนไทยอยู่มาก แต่ผมก็ไม่ยอมล้มเลิกจนกว่าจะสำเร็จ โดยการแบ่งปันความรู้ ประสบการณ์ต่างๆ ด้วยการเขียนหนังสือ และเป้าหมายอีกอันหนึ่ง คือ การได้เอาดนตรีคลาสสิกมาให้คนไทยฟังแบบง่ายๆ สบายๆ เพราะคนไทยส่วนใหญ่เข้าใจผิดว่าดนตรีคลาสสิกจะต้องเครียด จะต้องฟังยาก แต่จริงๆ แล้วไม่ใช่ ขึ้นอยู่กับการนำเสนอ ซึ่งส่วนใหญ่จะเจอแต่การนำเสนอแบบยากๆ แล้วก็เครียด ก็เลยเกิดการเข้าใจผิดกัน และเป้าหมายใหญ่ในชีวิตผมก็คือ **ครั้งแรกของชีวิตผมจะพยายามได้มัน เอาสิ่งที่เก่งที่สุดมาให้ตัวเอง แต่ครั้งหลังของชีวิตผมจะต้องเปลี่ยนคนไทยให้มากที่สุดเท่าที่จะมากได้ นั่นคือความตั้งใจของผม**

WHY BE GREAT ?

“ THE POWER OF GREAT ” พลังแห่งความยิ่งใหญ่ การเป็น “GREAT” มันสนุก การเป็นคนเก่งในเรื่องที่เราอยากเก่งและเป็นเรื่องที่เรารัก **การที่เป็นคนเก่งมันสนุกกว่าการไม่เก่งเยอะ** ในบ้านเรามักเข้าใจผิดว่า สอนให้เรากล่อมตัว ซึ่งมันคนละเรื่อง การกล่อมตัวเป็นเรื่องที่ดี แต่ก็ไม่ได้หมายความว่าเราจะไม่ยอมดึงเอาศักยภาพของเราออกมา แล้วเราเห็นคนอื่นเก่งกว่าไปหมด มันไม่ใช่ คนไทยไม่ได้เก่งน้อยกว่าฝรั่งเลย คนไทยไม่ได้เก่งน้อยกว่าประเทศอาเซียน เพียงแต่เราคิดไปเองว่าเราเก่งน้อยกว่าเขา บางทีคนที่ไม่เคยไปเมืองนอกอาจเข้าใจผิดในเรื่องนี้ เพราะอาจจะเข้าใจตามสื่อ หรือที่เห็นฝรั่งเป็นครูสอนภาษาอังกฤษเราจริงๆ แล้วพอคุณไปเมืองนอก คุณจะรู้เลยว่าเขาไม่ได้เก่งไปกว่าเราเลย ปัญหาอยู่ที่ความคิดของเราเท่านั้นเอง เราคิดว่าเราสู้ไม่ได้เราก็เลยไม่ทำซะเลย

เหตุผลที่คุณจะต้องเก่ง :

ชีวิตในการทำงานจริงๆ สิ่งที่คุณจะต้องเจอ คือ รางวัลที่คุณได้จะน้อยกว่าผลงาน หมายความว่า ถ้าผลงานแค่ปานกลาง = รางวัล คือ แะ ผลงานดี = รางวัล คือ ปานกลาง เหตุผลที่เป็นอย่างนั้นเพราะคนแบบคุณเยอะไปหมด โลกแห่งการทำงานมีคนทำได้แบบคุณเต็มไปหมด ฉะนั้น **เห็นคนเก่งแล้วห้ามท้อแต่ต้องดูความเก่งจากเขาออกมาใส่ตัวให้หมด** รางวัลของการเป็นคนเก่งมันมหาศาลมากกว่าที่คุณคิด ฉะนั้นคุณตั้งเป้าไว้ก่อนเลยว่าคุณจะต้องเก่ง คุณจะรวย คุณจะมีหมดทุกอย่างของชีวิตโดยไม่ต้องไปสนใจว่ามันจะมายังไง ตั้งเป้าไว้ก่อน อย่าไปฟังคนที่บอกว่า **“ได้อย่างเสียอย่าง”** แต่คุณต้องเป็นคนที่ได้ทุกอย่างโดยไม่เสียอะไรเลย เพราะถ้าคุณเชื่อแบบไหนคุณก็ได้แบบนั้น

ถ้าคุณไปในโลกของการทำงานที่มีคนเก่งเยอะแยะมากมาย และคนที่ทำได้แบบคุณก็มีถมไป คุณจะรู้สึกว่ายากขึ้นจริงๆ แต่**เมื่อไหร่ที่คุณเก่งโลกจะเข้ามาหาคุณ** คุณจะต้องพัฒนาตัวเองอยู่ตลอดเวลาถึงศักยภาพตัวเองออกมาในทุกๆ วัน ถามตัวเองว่า **“ฉันจะเก่งขึ้นได้อย่างไรวันนี้”**

เมื่อคุณก้าวหน้า คุณจะรู้สึกมีความสุข มีงานวิจัยจากมหาวิทยาลัยฮาร์วาร์ด (Harvard University) ออกมาว่า **คนที่มีความสุขที่สุด คือ คนที่รู้สึกว่าตัวเองก้าวหน้าอยู่ตลอดเวลา** เมื่อไหร่ที่คุณไม่ก้าวหน้าเลยคุณจะไม่มีความสุขเลย

HOW TO BE GREAT

HOW TO ในการสร้างแรงบันดาลใจ **“แรงบันดาลใจก็เหมือนกับ การอาบน้ำ มีหรือไม่มีที่คุณจะอาบน้ำครั้งเดียวโดยไม่อาบน้ำอีกเลยหนึ่งอาทิตย์”** แรงบันดาลใจก็ต้องทำทุกวัน คุณต้องมีแรงบันดาลใจให้ตัวเองให้ได้ อย่าไปรอแรงบันดาลใจจากคนอื่น หลายคนเคยท้อเพราะตั้งเป้าหมายแล้วทำไม่สำเร็จ ซึ่งนั่นไม่ใช่ความผิดของโลกภายนอก แต่เป็นความรับผิดชอบของตัวเราเอง การล้มเหลวหรือความสำเร็จของคนขึ้นอยู่กับการบริหารภายใน ความสำเร็จขึ้นอยู่กับควบคุมของตัวเราเอง 100 % ตัวเราเองเป็นเจ้าของความคิดของตัวเรา ไม่มีใครบังคับคุณได้

เพราะฉะนั้น เรื่องความสำเร็จในชีวิตทุกอย่างขึ้นอยู่กับการบริหารภายใน เราไม่จำเป็นต้องไปแข่งกับคนเป็นร้อยเป็นพันให้เหนื่อย คนเดียวที่เราต้องแข่งก็คือ ตัวเอง “เมื่อผมแข่งกับตัวเองผมจะรู้สึกว่ามีไฟ เพราะได้ทำในสิ่งที่ตัวเองรักและเราก็อยากจะเก่งในเรื่องนั้น เวลาที่เราเห็นตัวเองพัฒนาขึ้น อยู่ตลอดมันสนุก เป็นชีวิตที่ทำท่าย และมีอะไรใหม่ๆ ให้ลองตลอดเวลา” คุณต้องพยายามทำให้ตัวเองเติบโตทุกวัน ทำในสิ่งที่เราไม่คิดว่าจะทำแบบนี้มาก่อน พยายามทำสิ่งใหม่ๆ เพื่อแสดงให้เห็นว่าคุณก็ทำได้ **“ยิ่งคุณเพิ่มศักยภาพตัวเองมากขึ้น คุณก็จะมีเหลือพอให้คนอื่นได้ คุณจะไม่สามารถให้คนอื่นได้ในสิ่งที่ตัวคุณเองก็ยังไม่มี”** มีหลายคำสอนที่ว่า “คนรวยเป็นคนเลว” “ความรวยคือความเลว” ซึ่งยังมีความคิดแบบนี้ อยู่ในสังคมทั้งในเมืองนอกและในประเทศไทย ดังที่ อับราฮัม ลินคอล์น ได้กล่าวไว้ว่า **“คุณไม่สามารถช่วยคนจนได้โดยการไปเป็นหนึ่งในพวกเขา”** ยิ่งคุณรวยเท่าไร ยิ่งคุณเติบโตมากเท่าไร ยิ่งคุณเก่งมากเท่าไร คุณก็สามารถช่วยคนอื่นได้มากเท่านั้น นั่นเป็นอีกเหตุผลหนึ่งที่เราอยากให้ตัวเองเก่งขึ้น เพราะว่าเราจะสามารถช่วยคนอื่นได้ ถ้าคุณเชื่อแบบไหนคุณก็จะได้แบบนั้น แต่ถ้าคุณเชื่อว่าชีวิตเราเป็นคนที่ยากจนเพียง เป็นคนไม่ได้ทำอะไรมากมาย แต่เราต้องการเติบโต สิ่งนี้คือข้อแม้ในการเติบโต **“เมื่อไหร่ที่มนุษย์ไม่ได้เติบโต ไม่ได้เจออะไรทำท่าย ไม่ได้พัฒนาสมอง เขาจะเศร้าและเริ่มหดหู่”**

ข้อคิด 5 ข้อในการเป็นคนเก่ง (KEY OF GREATNESS):

ตั้งเป้าหมายในชีวิต ต้องมีเป้าหมายที่ใหญ่ขึ้น เป้าหมายที่ตั้งอย่างดีและชัดเจนเป็นครึ่งหนึ่งของความสำเร็จ และเมื่อไหร่ที่คุณประกาศออกไป คุณจะถูกจำกัดความคิดทันที รู้คนเดียวมีพลังมากกว่าเยอะ การมีเป้าหมายใหญ่ขึ้น ทำให้คุณต้องดึงอะไรออกมามากขึ้น **“ยิ่งตั้งเป้าหมายเป็นยิ่งประสบความสำเร็จ”**

สร้างมูลค่าให้ตัวเอง โฟกัสที่ตัวเองว่าจะทำอย่างไรให้ตัวเองเก่งขึ้น มูลค่าของฉันต้องมากขึ้น คุณต้องเรียนรู้ตลอดเวลา ฝึกตัวเองให้เป็นนักเรียนตลอดชีวิต อ่านหนังสือตลอดชีวิต อ่านหนังสือประเภทที่นำไปปรับใช้ได้จริง ในชีวิตประจำวัน พยายามเลือกหนังสืออ่าน เพราะคุณไม่มีเวลาพอที่จะอ่านหนังสือทุกเล่มบนโลกนี้ คุณต้องเลือกหนังสืออ่านที่จะเอาไปใช้ได้จริง

เลือกคบกับคนเก่ง ยกมาตรฐานตัวเองแข่งกับตัวเอง เก่งขึ้นให้ได้
วันละ 1 %

คำปฏิเสธรเป็นเรื่องธรรมดา คุณต้องฝึกตัวเองให้เคยชินกับคำปฏิเสธ
ลงมือทำ (take action) สิ่งใดจะเกิดขึ้นไม่ได้เลยถ้าไม่ลงมือทำ ลองทำ
เริ่มจากเล็กๆ ก่อน ถ้ามีโอกาสต้องลองดู ลองรับภารกิจที่สำคัญพอผ่านไปเรื่องใหญ่
อย่างอื่นก็จะดูเล็กลง